

25	¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις	32
26	ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστ-	34
27	ος αρχιερευς τα προς τον <u>θν</u> εις το ιλασκεσ-	34
28	θαι τας αμαρτιας του λαου ¹⁸ εν ω γαρ πεπον-	32
29	θεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειρ-	33
30	αζομενοις βοηθησαι ^{3,1} οθεν αδελφοι αγιοι	33
31	κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανο-	30
32	ησατε τον αποστολον και αρχιερεα της	31
33	ομολογιας ημων <u>ιην</u> ² πιστον οντα τω ποιη-	32
34	σαντι αυτον ως και μωυσης εν ολω τω οι-	30
↓		
01	-κω αυτου ^{3,3} πλειονος γαρ ουτος δοξης πα-	30
02	ρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα	29
03	τιμην εχει το]Υ ΟΙΚο[υ ο κατασκευασας αυ-	32
04	τον ⁴ πας γαρ οικ]ΟΣ ΚΑΤ[ασκευαζεται υπο	31
05	τινος ο δε παντ]Σ ⁷ ΚΑΤ[ασκευασας <u>θς</u> ⁵ και	30
06	μωυσης μεν]ΠΙΣΤΟΣ Εν [ολω τω οικω αυτου ως	33

⁷ Korrekt: πάντα. Das Auge des Abschreibers wurde offensichtlich durch das darüberliegende Sigma »inspiriert« . A. Papathomas 2000: 19f stellt den Text von ...ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣ ΘΣ ... auf ... ΘΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣ ΠΑΝΤΑ um und löst so das Problem. Wenn das Sigma wirklich zu einem ΘΣ gehörte, sollte auch der Rest der Überstreichung zu sehen sein. Ein solcher ist nicht vorhanden.